

Sygn. akt VI GC 1016/15

WYROK WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2021 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Witold Zawisza

Protokolant: stażysta Aleksandra Chmielewska

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2021 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy z powództwa P. O.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w W.

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda P. O. na rzecz pozwanej (...) Sp. z o.o. w W. kwotę 2.417,00 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia

Sygn. akt VI GC 1016/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10.07.2015 r. powód P. O. wniósł przeciwko pozwanej (...)sp. z o.o. w W. pozew o zapłatę kwoty 17.385,74 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 30.06.2015 r. i zwrot kosztów procesu. Podał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej kupił od pozwanej szyby. Zgodnie z umową, powód zobowiązany był do uiszczenia ceny kupna, transportu i montażu szyb, a pozostałe czynności, w tym załadowanie i zabezpieczenie szyb na środku transportu obciążały pozwaną jako sprzedawcę. Podczas transportu szyb doszło do ich uszkodzenia. Na dochodzoną pozwem kwotę składa się wartość uszkodzonych szyb, koszt utylizacji potłuczonych szyb, koszt wykonania nowej konstrukcji aluminiowej i koszty dodatkowego transportu. /k. 2-10/.

Jednocześnie powód wskazał, iż przed Sądem Rejonowym dla W. F.we W. w sprawie o sygn. akt(...) toczyło się postępowanie z powództwa powoda P. O. przeciwko przewoźnikowi w/w szyb - D. B. (1) i jego ubezpieczycielowi o zapłatę odszkodowania. Na wniosek powoda w trybie art. 84 § 1 kpc Sąd ten zawiadomił też pozwaną (...) sp. z o.o. w W. o toczącym się postępowaniu, do którego pozwana jednak nie wstąpiła w charakterze interwenienta ubocznego po stronie powoda. Powództwo to zostało oddalone, ale w/w Sąd Rejonowy w treści uzasadnienia poczynił ustalenia, które wskazują pozwaną jako osobę odpowiedzialną za tę szkodę – a ustalenie to z uwagi na treść art. 82 kpc wiąże inne Sądy w sprawie.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 31.07.2015 r. uwzględniono powództwo w całości. /k. 163/

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Wskazała, że powód i pozwana nie czynili ustaleń co do odpowiedzialności za załadowanie i zabezpieczenie szyb. W umowie sprzedaży strony ustaliły jedynie wartość sprzedaży, termin wykonania zobowiązania i przedmiot zamówienia. Ponadto w zamówieniu wskazano, że za transport szyb jest odpowiedzialny powód. Wskazała, że prawidłowo zapakowała szyby – zostały umieszczone na stojakach, oddzielone przekładkami dystansującymi. Podniosła, że ustalenia dokonane w sprawie o sygn. akt (...) Sądu Rejonowego dla W. F. we W. nie przesądzają jej odpowiedzialności w niniejszej sprawie. Zakwestionowała wysokość szkody wskazaną przez powoda kwestionując aby dołączone do pozwu faktury (nieczytelne) wskazywały na jakikolwiek koszty powoda w związku z utylizacją i innymi kosztami związanym z towarem od pozwanej /k. 169-172/

Zawiadomiony na wniosek pozwanej w trybie art. 84 § 1 kpc (...) S.A. w W. nie wziął udziału w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 10.08.2012 r. powód P. O. zakupił u pozwanej (...)sp. z o.o w W.

- szyby zespolone 920 x 1495 mm – 4 sztuki
- szyby zespolone 970 x 1907 mm – 20 sztuki
- okna 1913x2094 - 4 sztuki
- oraz 1401x2337 - 2 sztuki

Zamówienie wyceniono na 10.947,00 zł brutto. Strony ustaliły też iż odbiór szyb od pozwanej były obowiązkiem powoda P. O., co potwierdził powód w mailu do pozwanej z dnia 02.08.2012 r. o treści: „ 9.300netto - 5% przy przedpłacie. **Odbiór** własny.”

Dowód: potwierdzenie przyjęcia zamówienia /k. 226/, mail /k. 227/ okoliczność niesporna

Następnie powód P. O. zlecił przewóz w/w szyb D. B. (1) z siedziby pozwanej w W., ale nie do siedziby powoda we W., tylko już za granicę do miejscowości N. w N..

okoliczność niesporna potwierdzona mailem/ k. 54/

W dniu 13.09.2012 r. D. B. (1) podzlecił K. K. wykonanie powyższego transportu szyb. Co istotne rozlecenie to obejmowało trzy załadunki na terenie Polski:

- załadunek pierwszy w (...) sp. z o.o. w R.
- załadunek drugi u pozwanej(...)Spo z o.o. w W.
- załadunek trzeci w (...) w Ż.

Do dokumentu (...)dołączono dokumenty (...) i (...), w których wskazane były szyby objęte umową powoda i pozwanej z dnia 10.08.2012 r.

Jako **Nadawca** w dokumencie (...)wskazano powoda P. O..

Dowód: zlecenie transportowe /k. 56/, dokument (...) /k. 258/, list przewozowy / k. 259/ , dokumenty (...) /k. 260 i 261/,

W dniu 18.09.2012 r. dokumentami (...) i (...) K. K. dokonał odbioru od pozwanej (...)sp. z o.o. zakupionych u niej przez powoda P. O. szyb zespolonych.

podpisane dokumenty (...)/k. 260 i 261/

W tym też dniu 18.09.2012 r. na samochód załadowano stojak do pakowania szyb, następnie pojedynczo zapakowano okna i szyby. Na taflach szklanych poprzyklejane były dystanse z korka o rozmiarach 1 cm x 1 cm. Pracownicy pozwanej potwierdzili, że zabezpieczenie szyb jest wystarczające. Po zakończeniu załadunku, kierowca z firmy K. K. - A. Ż. zabezpieczył dodatkowo stojak pasami i obłożył szyby kartonami.

Dowód: oświadczenie A. Ż. /k. 63/, zeznania świadka P. M. /k. 407-408/

Jeszcze w tym też dniu 18.09.2012 r. w miejscu trzeciego i ostatniego planowego załadunku na terenie Polski tj. na terenie firmy (...) w Ż. kierowca A. Ż. stwierdził, że część szyb od pozwanej przemieściła się, wskutek czego cztery ze szklanych kafli pękły. Stojak z taflami szyb został zdjęty z samochodu i pozostawiony w firmie (...).

Dowód: protokół / k. 264/, dokumentacja zdjęciowa /k. 208-209, 266-294/

O fakcie tym pozwana nie została poinformowana.

okoliczność niesporna

Pismem z dnia 20.09.2012 r. powód P. O. zwrócił się równocześnie do D. B. (1) i K. K. o zwrot kosztów związanych z uszkodzeniem szyb tj. wyprodukowania nowych szyb, zwrotu kosztów uszkodzeń konstrukcji aluminiowych, działań logistycznych, ponownego przewozu towaru do N.. Następnie notami z dnia 07.11.2012 r. obciążył:

- D. B. (1) notą księgową nr (...) na kwotę 23.535,74 zł tytułem poniesionych kosztów,

- K. K. notą obciążeniową nr (...) na kwotę 23.535,74 zł tytułem poniesionych kosztów,

oraz karą za nieterminową dostawę towaru do klienta.

Dowód : pisma z 20.09.2012 r. /k. 295 i 298/, noty : księgową i obciążeniową /k. 269 i 297/

W dniu 02.10.2012 r. powód został obciążony przez osobę trzecią fakturą VAT tytułem „wywozu nieczystości stałych i załadunku” w kwocie 600,00 zł netto.

Dowód: faktura / k. 300/

W dniu 03.10.2012 r. (...) sp. k. wystawił na rzecz powoda fakturę VAT nr (...) na kwotę 8.395,74 zł netto tytułem:

„- (...) – 4 szt.,

- (...) – 20 szt.”

Dowód: faktura / k. 299/

W dniu 10.10.2012 r. powód został obciążony fakturą VAT tytułem „konstrukcji aluminiowych wg zamówienia „ w kwocie 6.530,00 zł netto.

Dowód: faktura / k. 301/

W dniu 03.11.2012 r. powód został obciążony fakturą VAT tytułem „dostawy stolarki aluminiowej na trasie W. – N. „w kwocie 1.860,00 zł netto .

Dowód: faktura /k 302/

W dniu 08.07.2013 r. powód zgłosił ubezpieczycielowi z tytułu (...) D. B. (1) w osobie (...) S.A. w W. szkodę w kwocie 17.385,74 zł wynikłą z nienależytego wykonania umowy przewozu przez D. B. (1) tj. uszkodzenia ładunku szyb i stelaży, na których się one znajdowały. Podmiot ten odmówił wypłaty odszkodowania.

Dowód: pismo z 08.07.2013 r. /k. 90/, zgłoszenie szkody /k. 91-92/, pismo ubezpieczyciela /k. 93, 94/

Pozwem z 17.09.2013 r., złożonym w Sądzie Rejonowym dla W. F. we W. powód wniósł przeciwko pozwanym: (...) S. A. w W. oraz D. B. (1) o zapłatę 17.385,74 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania w oparciu o okoliczności jak wyżej.

Jednocześnie powód w tym procesie wniósł o przyznanie do tego procesu w trybie art.84 § 1 kpc aktualnej pozwanej po jego stronie, co Sąd ten przeprowadził.

Wyrokiem z dnia 30.09.2014 r. Sąd powyższy oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanych koszty zastępstwa prawnego. W motywach uzasadnienia w przedmiocie zasadności pozwu wskazał m.in cyt: „ W rozpatrywanej sprawie zostało ustalone, że do pęknięcia szyb doszło wskutek ich przechylenia na stojaku, na który zostały załadowane, Powierzchnie szyb nie były wystarczająco zabezpieczone. Stopery, czyli ograniczniki zamocowane przez producenta spółkę (...) okazały się nieskutecznym zabezpieczeniem przed oddziaływaniem sił fizycznych, które spowodowały ich przechylenie się - jedna na drugą i potłuczenie (...). Sposób załadowania szyb w spółce (...) był niedopasowany do przesyłki, której szczególne właściwości fizyczne (kruchość), narażały ją na uszkodzenie. Wadliwy ładunek towaru, którego opakowanie nie gwarantowało dowiezienia go w stanie nie uszkodzonym do miejsca przeznaczenia, stanowiło okoliczność zwalniającą przewoźnika od ponoszenia odpowiedzialności za ryzyko powstania szkody transportowej. Załadowanie wadliwie zapakowanych szyb, zwalniało przewoźnika i jego ubezpieczyciela (...) „ (koniec cyt.)/

Dowód: pozw wraz z załącznikami /k. 469-476/, /, sprzeciwy /k. 477-490 / zawiadomienie pozwanej w trybie art. 84 § 1 kpc / k. 491/ wyrok z uzasadnieniem /k. 143-156/.

Pismem z 24.06.2015 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty 17.385,74 zł w terminie 3 dni tytułem odpowiedzialności za szkodę.

Dowód: wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem odbioru /k. 157-160/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci ww. dokumentów, które tworzyły spójny i logiczny obraz sprawy.

Wniosek o przesłuchanie stron ograniczony na rozprawie w dniu 19.04.2017 r. / k. 424/ do przesłuchania strony pozwanej oddalono, gdyż okoliczności sprawy zostały dostatecznie wyjaśnione na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.

Nie przeprowadzono dowodu z akt postępowania likwidacyjnego (...) – gdyż nie zostały dołączone przez powoda do akt sprawy, a ponadto był to dowód zbędny dla rozstrzygnięcia sprawy.

Dowód z dokumentów zgromadzonych w aktach postępowania (...)Sądu Rejonowego dla W. F. we W. przeprowadzono co do najbardziej potrzebnej dla rozstrzygnięcia części dokumentów, tj. pozwu, nakazu zapłaty, sprzeciwów i wyroku wraz z uzasadnieniem

Sąd pominął dowód z zeznań świadka A. Ż. z uwagi na brak możliwości wezwania i doprowadzenia świadka na rozprawę, a to z uwagi na niewskazanie w określonym terminie aktualnego adresu zamieszkania świadka.

Wniosek pozwanej o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego oddalono, gdyż okoliczność wysokości szkody okazała się nieistotna w sprawie, wobec nieprzypisania pozwanej odpowiedzialności za szkodę dochodzoną przez powoda.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Bezsporne w sprawie było:

- że powód zamówił u pozwanej 24 szyby zespolone i okna za cenę 10.947,00 zł brutto
- że pracownicy pozwanej dokonali załadunku szyb na samochód ciężarowy przewoźnika,
- że podczas transportu w/w szyb kierowca A. Ż. stwierdził, że część szyb przemieściła się, wskutek czego cztery z nich pękły

Sporne w sprawie było:

- zasadność odpowiedzialności pozwanej, a w tym istnienie zobowiązania pozwanej wobec powódki w zakresie prawidłowego zabezpieczenia szyb na czas transportu, albowiem pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty wyraźnie temu zaprzeczyła
- wysokość szkody powoda (po części też i zasada) albowiem pozwana zakwestionowała wszystkie dołączone do pozwu faktury jako związane ze spornym zdarzeniem.

Ponadto **szczególnego rozważania** wymagała:

- kwestia związania tut Sądu ustaleniami Sądu Rejonowego dla W.

F.we W. co do winy pozwanej (dość jednoznacznie zasugerowanej w zacytowanej treści uzasadnienia tego Sądu).

Odnosnie kwestii

związania tut. Sądu ustaleniami Sądu Rejonowego dla W. F. we W. co do odpowiedzialności pozwanej wobec powoda

Powód od początku procesu opierał **zasadność** swojego roszczenia w oparciu o ustalenia pozwanej dokonane przez Sąd Rejonowy dla W. F.we W., który prowadził postępowanie również z powództwa powoda P. O. przeciwko D. B. (1) i jego ubezpieczycielowi o zapłatę odszkodowania, a więc przewoźnikowi towaru sprzedanego przez pozwaną powodowi . Na wniosek powoda w trybie art. 84 § 1 kpc Sąd zawiadomił pozwaną o toczącym się postępowaniu, do którego pozwana jednak nie wstąpiła w charakterze interwenienta ubocznego po stronie powoda. Powództwo to zostało oddalone, ale Sąd ten w treści uzasadnienia poczynił ustalenia, które dość jednoznacznie wskazują pozwaną jako osobę odpowiedzialną za szkodę powoda.

A zatem czy takie ustalenia wiązały tut. Sąd.

Tu pojawiają się 2 istotne zagadnienia prawne:

- 1) pierwsze - to czy wezwanie pozwanej do procesu w trybie art. 84 § 1 kpc przez Sądem we W., wywołało skutek w postaci uznania pozwanej za stronę mającą interes prawny w uczestniczeniu w procesie przed tym Sądem w charakterze interwenienta ubocznego po stronie powoda,
- 2) drugie – jeżeli wezwanie pozwanej do wzięcia udziału w procesie w myśl art. 84 § 1 kpc wywołało skutek materialno - procesowy j/w - to w jakim zakresie tut. Sąd był związany ustaleniami Sądu we W.na zasadzie art. 365 § 1 kpc.

Ad1)

Zgodnie z treścią art. 84 § 1 kpc:

Strona, której w razie niekorzystnego dla niej rozstrzygnięcia przysługiwałoby roszczenie względem osoby trzeciej albo przeciwko której osoba trzecia mogłaby wystąpić z roszczeniem, może zawiadomić taką osobę o toczącym się procesie i wezwać ją do wzięcia w nim udziału.

Art. 84 kpc to tzw. przypozwanie. Celem tego przepisu jest spowodowanie, aby osoba do której skierowano to przypozwanie zgłosiła interwencję uboczną w procesie w rozumieniu art. 76-83 kpc po stronie osoby takie przypozwanie formułującej.

Wobec tego, że przypozwanie odwołuje się do interwencji ubocznej materialno - prawne przesłanki takiego uczestnictwa osoby przypozwanej określa art. 76 kpc zgodnie z którym:

Kto ma interes prawny w tym, aby sprawa została rozstrzygnięta na korzyść jednej ze stron, może w każdym stanie sprawy aż do zamknięcia rozprawy w drugiej instancji przystąpić do tej strony (interwencja uboczna). Dla jasności wypada dodać, iż choć przepis art. 76 kpc na to nie wskazuje wprost, to z istoty tej regulacji wynika, iż rolą interwenienta ubocznego jest przede wszystkim wspierać stronę, do której przystępuje tj. działać tak, aby odniosła ona zwycięstwo w procesie.

Polski Ustawodawca dość często posługuje się zwrotem „ interes prawny”, ale za każdym razem rozumie ten termin inaczej. Na gruncie (...) czyni w trzech przypadkach tj. w art. 189 kpc, i 730⁽¹⁾ kpc oraz art. 76 kpc - przy czym każdym razem znaczy to coś innego. Najprościej na gruncie art. 730⁽¹⁾kpc, gdzie Ustawodawca w § 2 tego przepisu wskazuje, iż

Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Trudniej już jest na gruncie art. 189 kpc , gdzie Ustawodawca nie wprowadził już definicji legalnej, ale na szczęście polska doktryna i orzecznictwo wyjątkowo zgodnie definiuje go jako: interes prawny powoda w wytoczeniu powództwa, istnieje wówczas, gdy zachodzi stan niepewności co do istnienia stosunku prawnego lub prawa, a wynik postępowania doprowadzi do usunięcia niejasności i wątpliwości w tym zakresie i zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości.(por. przykładowo SN w tezie 1 do wyroku z dnia 07.04.2010 r. sygn. II PK 342/09). Dodaje się jeszcze, że interes prawny jest wyłączony jeżeli strona może uzyskać ochronę prawną w inny sposób, w szczególności w drodze powództwa ustalającego szczególnego do art. 189 kpc (np. art. 10 ukwih, czy art. 64 krio) albo w drodze powództwa przewidującego „dalej idące” skutki niż samo powództwo ustalające (np. powództwa o zapłatę spornej wierzytelności).

Natomiast na gruncie art. 76 kpc interes prawny nie został zdefiniowany legalnie. Nie ma też wyczerpujących i uniwersalnych, a przede wszystkim precyzyjnych definicji wytworzonych przez doktrynę i orzecznictwo. Zatem zachodzi potrzeba jego zdefiniowania na potrzeby niniejszego postępowania.

W tej kwestii można zauważyć, iż jedną z form definiowania jako elementu argumentacji prawniczej jest definiowanie poprzez odniesienia do pojęć przeciwstawnych - w tym wypadku pojęciem przeciwstawnym interesowi prawnemu będzie interes faktyczny.

W ocenie Sądu Rejonowego:

interes faktyczny zachodzi wówczas gdy osoba trzecia jest zainteresowana wygraniem procesu przez jedną ze stron procesu, ale **tylko** dlatego, że jest uczestnikiem fragmentu z sekwencji zdarzeń faktycznych, w których uczestniczą strony procesu - a wygrana przez tą stronę procesu spowoduje, iż nie będzie ona w przyszłości czynić osobie trzeciej

żadnych zarzutów (w szczególności deliktowych) związanych z udziałem osoby trzeciej w powyższych zdarzeniach faktycznych. Kolokwialnie rzecz ujmując „jak strona porcesu wygra proces, to da osobie trzeciej spokój”.

z kolei:

interes prawny zachodzi wówczas gdy osoba trzecia jest zainteresowana wygraniem przez jedną ze stron procesu, ale **tylko** dlatego że jest stroną stosunku prawnego z jedną ze stron procesu, przy czym treść tego stosunku w mniejszym lub większym stopniu jest powiązana z treścią stosunku będącego przedmiotem sporu. Uczestnictwo osoby trzeciej w przebiegu zdarzeń faktycznych stron sporu **nie ma** tu większego znaczenia, gdyż powiązanie prawne powoduje, że nawet jeżeli osoba trzecia nie była uczestnikiem choćby nawet fragmentu z sekwencji zdarzeń faktycznych, w których uczestniczyły strony sporu - zdarzenia te i tak będą oddziaływać na jej prawa i obowiązki (mniej lub bardziej bezpośrednio).

Generalnie większość przypadków interesu prawnego na gruncie art. 76 kpc można sklasyfikować w następujących kategoriach:

kategoria pierwsza - to „kategoria praw i obowiązków wspólnych stronie procesu i osobie trzeciej”. Cechą immanentną tej kategorii interesów prawnych jest to że osoba trzecia ma interes prawny, kiedy może być taką samą stroną sporu jak ta która jest powodem lub pozwany w sprawie. W tej kategorii interes prawny w wzięciu udziału w procesie będą mieli:

- a) współwłaściciele rzeczy objętej sporem,
- b) dłużnicy solidarni i wierzyciele solidarni,

kategoria druga - to „kategoria stosunków zabezpieczających wykonanie roszczeń strony procesu”. Cechą immanentną tej kategorii interesów prawnych jest istnienie stosunku prawnego, który zabezpieczała osoba trzecia, czy umownie czy z mocy prawa. W tej kategorii interes prawny w wzięciu udziału w procesie będą mieli i podmioty bezpośrednio zobowiązane jak i podmioty zabezpieczające to bezpośrednio zobowiązanie a więc :

- a) dłużnik za którego dług poręczyła strona sporu (gdy pozwano poręczyciela zamiast dłużnika),
- b) dłużnik osobisty, którego dług zabezpieczył zastawca lub dłużnik hipoteczny (jeżeli pozwano te pomioty zamiast dłużnika osobistego),
- c) ubezpieczyciel z tytułu (...) (jeżeli po pozwano ubezpieczonego sprawcę szkody), ale też i sprawca z tytułu (...) (jeżeli pozwano ubezpieczyciela (...), a ubezpieczony sprawca rażąco naruszył umowę (...) np. jechał w stanie nietrzeźwości - co może powodować regres ubezpieczyciela)

W tej kategorii wezwani zainteresowani często będą odpowiadać wobec stron sporu na podstawie art. 518 § 1 pkt 1 i 3 i 4 kc,

kategoria trzecia - to „kategoria sporów o prawa nabyte uprzednio od osoby trzeciej w drodze zmiany stron umowy po stronie wierzyciela (cesji)”. Cechą immanentną tej kategorii interesów prawnych jest to, iż przedmiot sporu był wcześniej przedmiotem umowy cesji. W tej kategorii interes prawny w wzięciu udziału w procesie będą mieli wszyscy zbywcy praw objętych sporem, albowiem wobec nich nabywca prawa czyli strona procesu może mieć roszczenia z art. 516 kc. Należy wyraźnie podkreślić, iż chodzi o przypadki umów o zmianę strony po stronie wierzyciela, a nie np. wielokrotnych sprzedaży rzeczy, o które później jest spór (to ostatnie uzasadnia interes faktyczny w rozstrzygnięciu na rzecz jednej ze stron).

kategoria czwarta - to „kategoria sporów o prawa będące uprzednio przedmiotem zlecenia na ich prowadzenie ” Cechą immanentną tej kategorii interesów prawnych jest to, iż przedmiot sporu był wcześniej przedmiotem umowy zlecenia

(ale też i agencji) pomiędzy stronami aktualnego sporu. W tej kategorii interes prawny we wzięciu udziału będzie miał pełnomocnik działający na zasadzie zlecenia w sprawach następnie objętych sporem.

Bardzo istotną kwestią, która rzutuje na całą problematykę zawezwania do wzięcia udziału w procesie w myśl art. 84 kpc i jego skutków jest fakt, iż Sąd, przed którym dokonano przyzwozowania nie jest władny w jakikolwiek sposób kontrolować prawidłowość wniosków w tym trybie tzn. dopóki strona przeciwna do tej która wniosowała w tym trybie nie zgłosi opozycji Sąd prowadzący sprawę nie ma prawa z urzędu badać interesu prawnego do wzięcia udziału w postępowaniu osoby wskazanej przez stronę przeciwną w trybie art. 84 § kpc. Innymi słowy Sąd ma obowiązek wezwać do wzięcia udziału w trybie art. 84 § 1 kpc praktycznie każdy podmiot wnioskowany przez jedną ze stron i dopóki strona przeciwna nie zgłosi opozycji przeciwko wstąpieniu tej osoby do procesu jako interwenient uboczny (wtedy uruchamia się procedura z art. 78 § 1 kpc) nie może badać jej interesu prawnego w uczestniczeniu w postępowaniu – jest to wręcz niedopuszczalne. Wobec tego uczestnikiem i to w charakterze interwenienta ubocznego może być podmiot pozbawiony interesu prawnego, a jedynie mający interes faktyczny – i tak często jest.

Zatem jedynym Sądem, który może i powinien badać interes prawny w uczestnictwie lub braku uczestnictwa osoby trzeciej w procesie, gdzie nastąpiło przyzwozowanie - to Sąd przed którym toczy się sprawa pomiędzy osobą przyzwozaną, a uprzednim powodem. Fakt ten ma poważne skutki procesowe. Skoro interes prawny strony do uczestnictwa w procesie nie może być przedmiotem badania przez Sąd rozpoznający sprawę, to także Sąd ten nie powinien dokonywać ustaleń, które mogą budzić przekonanie o jakiegokolwiek odpowiedzialności dla uczestniczącego albo nieuczestniczącego potencjalnego interwenienta ubocznego - tak w treści orzeczenia jak i w treści uzasadnienia do niego - bo może się okazać, że tego interesu prawnego po prostu nie było !

Reasumując interes prawny wymaga powiązania prawnego osoby trzeciej ze stosunkiem będącym przedmiotem sporu, przy czym co do zasady nie jest przedmiotem badania przez Sąd przed którym doszło do zgłoszenia uczestnictwa w oparciu o ten interes prawny, a sam Sąd nie powinien też włączać strony która zgłosiła interwencję uboczną albo jej nie zgłosiła choć wezwana w dokonywane ustalenia faktyczne w sprawie - zwłaszcza takie jakie mogą wpływać na jej prawa i obowiązki w innych procesach.

Ad 2)

Zgodnie z art. 82 kpc

Interwenient uboczny nie może w stosunku do strony, do której przystąpił, podnieść zarzutu, że sprawa została rozstrzygnięta błędnie albo że strona ta prowadziła proces wadliwie, chyba że stan sprawy w chwili przystąpienia interwenienta uniemożliwił mu korzystanie ze środków obrony albo że strona umyślnie lub przez niedbalstwo nie skorzystała ze środków, które nie były interwenientowi znane.

Przepis ten określa zakres jakim związany jest w myśl art. 365 § 1 kpc Sąd rozpoznający sprawę pomiędzy poprzednią stroną procesu, a osobą trzecią wezwaną w trybie art. 84 § 1 kpc lub zgłaszająca się jako interwenient uboczny z własnej inicjatywy.

W ocenie Sądu Rejonowego, w świetle dotychczasowych wywodów należy podkreślić, iż ratio legis interesu prawnego osoby trzeciej do udziału w procesie jako interwenient uboczny jest wyeliminowanie przypadków gdzie w dwóch (lub więcej) procesach, ale mających za przedmiot ten sam stosunek prawny Sądy nie dokonywały ustaleń wzajemnie się wykluczających, co ma znaczenie dla pewności prawa, albowiem źle to wygląda gdy w podobnych stanach prawno - faktycznych Sądy orzekają inaczej, a już bardzo źle gdy czynią tak w tych samych stanach prawno - faktycznych. W przypadkach opisanych w w/w czterech kategoriach interesów prawnych, pomiędzy podmiotami z tych kategorii często dochodzi do procesów regresowych lub odszkodowawczych, gdzie siłą rzeczy musi dojść do badania przez Sąd rozpoznający sprawy w tych procesach do „przesłankowego” badania stosunków prawnych, będących uprzednio przedmiotem ustaleń w innych procesach. Wówczas w grę wchodzi związanie z art. 82 kpc.

Dla jasności należy dodać, że związanie to ogranicza się zawsze do ustaleń w sentencji orzeczenia, nie zaś w uzasadnieniu do niego. Zatem z istoty rzeczy takie związanie nie będzie miało miejsca w wyrokach oddalających powództwo. Jak trafnie zauważył SN w wyroku z dnia 07.12.2017 r. sygn. akt (...).

Istota uregulowanej w art. 365 § 1 k.p.c. mocy wiążącej prawomocnego orzeczenia polega na tym, że wymienione w nim podmioty powinny mieć na względzie fakt wydania prawomocnego orzeczenia i jego treść. Wynikający z niej stan związania ogranicza się jednak do sentencji orzeczenia i nie obejmuje motywów rozstrzygnięcia. Dlatego przyjmuje się, że sąd nie jest związany ustaleniami i oceną dowodów, dokonanyymi w innej sprawie. Podkreśla się tylko, że, dokonując samodzielnych ustaleń, nie może ignorować stanowiska zajętego w innej sprawie, w której stan faktyczny był konstruowany na podstawie tego samego zdarzenia, lecz biorąc je pod uwagę, obowiązany jest dokonać własnych, wszechstronnych ustaleń i samodzielnych ocen, które w rezultacie mogą doprowadzić do odmiennych konkluzji.

Reasumując istnienie interesu prawnego przeciwdziała procesom gdzie ten sam stan prawno - faktyczny jest przedmiotem kolejnego rozpoznania, przy czym wiążące w myśl art. 365 § 1 kpc są tylko ustalenia z sentencji orzeczeń (zatem tylko uwzględniające powództwo), zaś motywy z uzasadnienia już nie.

Przenosząc powyższe

Na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, iż z okoliczności sprawy wynika, iż pozwana (...) sp. z o.o. w W. nie miała interesu prawnego we wzięciu udziału w procesie z powództwa P. O. przeciwko D. B. (1) toczony przed Sądem Rejonowym dla W. F. we W.. Umowa sprzedaży zawarta przez powoda P. O. i pozwaną i ewentualnie umowa o usługę to kwestia zupełnie prawnie odrębna od umowy przewozu jaką zawarł P. O. a D. B. (1) i procesu na tym tle. Nadto orzeczenie tego Sądu miało charakter oddalający powództwo P. O.. Zatem poczynione przez ten Sąd ustalenia w treści uzasadnienia pozwu, a odnosząc się do ewentualnej odpowiedzialności (...) sp. z o.o. są zupełnie niewiążące dla tut. Sądu.

Odnosnie kwestii

zasadności odpowiedzialności pozwanej, a w tym istnienia zobowiązania pozwanej wobec powódki w zakresie prawidłowego zabezpieczenia szyb na czas transportu

Jak już wskazano wyżej uzasadnienie do orzeczenia Sądu Rejonowego dla W. F. we W. nie wywołało skutku związania tut. Sądu w żadnym zakresie ustaleniami tego Sądu, zatem na powodzie spoczywał ciężar dowody wykazania w myśl art. 6 kc winy pozwanej w zaistnieniu u niego szkody. W kwestii relacji prawnych stron w ocenie Sądu Rejonowego nie będzie miała zastosowania Konwencja o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów ((...)) , gdyż nadawcą , co wynika wprost z listu przewozowego (...) był powód P. O., zatem pozwana mogła być (ewentualnie) ***osobą działającą na rachunek nadawcy*** (ta ostanina to również podmiot znany konwencji (...) z art. 17). Rzecz w tym że relacje pomiędzy nadawcą, a osobą działającą na jego rachunek już nie są przedmiotem tej konwencji. W grę wchodzi zatem ewentualnie ogólne uregulowania z umowy sprzedaży i o usługi.

Na tym tle należy wyraźnie wskazać, iż :

- czym innym jest wydanie towaru nabywcy towaru,
- czym innym jest przygotowanie towaru do transportu,
- czym innym dokonanie jego załadunku i zabezpieczenia na czas transportu.

Wydanie towaru to tylko wystawienie towaru z magazynu w obecności odbiorcy i pokwitowanie tego wydania i jest to realizacja ogólnego obowiązku sprzedawcy , aby wydać towar nabywcy. Przygotowanie towaru do transportu to jest jego opakowanie, w taki sposób, aby możliwe było następnie jego załadowanie i zabezpieczenie przez przewoźnika na czas transportu - jest to ustawowym obowiązkiem sprzedawcy z art. 545 § 1 kc i nie trzeba do tego żadnych umownych

postanowień z nabywcą rzeczy. W przypadku takich towarów jak szyby wielkogabarytowe, które są duże ciężkie i niezwykle delikatne opakowanie to powinno mieć charakter wysoce specjalistyczny tj. spełniać takie parametry zabezpieczania aby bez problemu przewoźnik był w stanie szyby te załadować i zabezpieczyć na czas transportu - to ważne gdyż brak możliwości zabezpieczenia takich szyb przez przewoźnika z powodu złego ich opakowania wyłącza jego odpowiedzialność i skutkuje odpowiedzialnością sprzedawcy towaru. Załadunek i zabezpieczanie towaru na czas transportu to kwestia postanowień umownych stron umowy sprzedaży czy przewozu i dotyczy już bezpośrednio prac przy rozłokowaniu towaru na środku transportu i jego unieruchomieniu.

Przenosząc powyższe

na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, iż powód w żaden sposób nie wykazał odpowiedzialności pozwanej tak za przygotowanie towaru do transportu, jak i za dokonanie jego załadunku i zabezpieczenia na czas transportu.

Co do prawidłowości jego opakowania należało przede wszystkim sformułować zarzut pod adresem pozwanej że towar był nienależycie opakowany i na to zgłosić wnioski dowodowe – takiego zarzutu w ogóle nie podniesiono !

Co do nieprawidłowości załadunku towaru i jego zabezpieczania na czas transportu, należało zgłosić wnioski dowodowe, w tym zwłaszcza na istnienie zobowiązania pozwanej do dokonania takiego załadunku. To ostatecznie jest szczególnie istotne, gdyż mail powoda do pozwanej z dnia 02.08.2012 r. o treści: „ 9,300netto - 5% przy przedpłacie. **Odbiór** własny - zdawał się przeczyć istnieniu takiego zobowiązania.

- takich wniosków zgłoszono, ale było nim niewiążące w niniejszej sprawie orzeczenie Sądu.

Odnosnie kwestii

wysokości (i częściowo też zasadności) szkody powoda

Także i w tej kwestii powód nie sprostał obowiązkowi dowodowemu a to:

- powód nie wykazał, że faktura z 02.10.2012 r. została wystawiona z tytułu kosztów utylizacji stłuczonych szyb. W treści faktury wskazano jedynie „wywóz nieczystości stałych” i „załadunek”, ponadto kwota zapłaty wskazana na fakturze – 600,00 zł netto wydaje się niewspółmiernie wysoka do kosztu utylizacji 4 szyb;

- pomimo zarzutu pozwanej, powód nie wykazał, że towar wskazany na fakturze z dnia 03.10.2012 r. wystawionej przez (...) sp. j. we W. jest tożsamy z szybami kupionymi od pozwanej. Powód nie wskazał, które z 24 szyb zostały uszkodzone (o wymiarze 920x1495 czy o wymiarze 970x1907 mm), nie ma zatem możliwości ustalenia wartości uszkodzonych szyb. Ponadto powód nie wskazał, dlaczego domaga się zapłaty za zakup zastępczy wszystkich szyb (a także i okien) choć z oświadczenia sporządzonego przez A. Ż. /k. 63/ wynikało uszkodzenie tylko 4 z nich;

- powód nie wykazał zasadności roszczenia co do kosztu konstrukcji aluminiowej (faktura z 10.10.2012 r.) w kwocie 6.530,00 zł netto, gdyż w toku postępowania dowodowego nie ustalono, by uszkodzeniu uległa przewożona konstrukcja aluminiowa;

- powód nie wykazał zasadności roszczenia co do kosztu dostawy stolarki aluminiowej na trasie W. – N. w kwocie 1.860,00 zł netto, w szczególności nie wykazał, by dokonał płatności przedłożonej faktury.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, na podstawie przywołanych przepisów, Sąd oddalił powództwo.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Powód jest obowiązany do zwrotu na rzecz pozwanej kwoty 2.417,00 zł, na którą składają się: kwota 2.400,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Wynagrodzenie pełnomocnika określono na podstawie § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz

ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 490 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia postępowania.